

Na Šumavě vznikla kalamitní situace

článek v českobudějovickém deníku z 22.2.2007

Uplynulo již dost dní od nepříjemné klimatické události, která dostala označení "orkán Kyrill", který napáchal v Jihočeském kraji škody za více než čtyři miliardy korun.

Největší ztráty utrpěli lesníci a následky ničivé vichřice jsou patrné také v Národním parku Šumava, kde větrná smršť skácela na 670 metrů krychlových dřeva, z toho necelá desetina leží v prvních, nejcennějších zónách.

Zatímco vláda ČR a představitelé Jihočeského kraje pokládali od počátku vzniklou situaci v Národním parku Šumava za kalamitní, postupně se v některých orgánech včetně Národního parku Šumava a ministerstva životního prostředí klade akcent na běžnou klimatickou poruchu, která nevyvolává potřebu mimořádného postupu, ale je naopak slučitelná se standardními postupy odvozenými z principu bezzásahovosti.

V souladu s dlouhodobou polemikou o Šumavě se opět jen potvrzuje, že jedné straně jde o stav a vzhled šumavského lesního porostu a druhé straně o prosazení diskusního principu bez ohledu na jakékoliv důsledky pro produkční a mimoprodukční funkce rozsáhlého šumavského zalesněného území.

Naléhavá potřeba shody na realizaci takových opatření, která zabrání možnému vzniku následné kůrovcové kalamity, zapříčiněné ponecháním neasanované hmoty v lese, je zvolna nahrazována zamlženými diskusemi o procentech území, které ponechá Správa Národního parku Šumava bez realizace účinných opatření. Ty budou časem nejspíš nahrazeny tvrzením, že rychleji stejně nebylo možno postupovat.

Obrátil jsem se proto dopisem na ministra životního prostředí Martina Bursíka s naléhavou výzvou k důsledné likvidaci lednové kalamity na území Národního parku Šumava.

V podobné šumavské kalamitě, která vstoupila do románů, padlo přes veškerou snahu našich předků následně kůrovci za obět dvakrát víc stromů, než poničila vlastní vichřice především proto, že nebyly k dispozici potřebné technické kapacity.

Tuto výmluvu dnes nemáme, ale riskujeme podobný důsledek pro tvrdošíjně lpění na velkoplošném ověření otevřené hypotézy.

Plně chápu radost jejích zastánců: orkán udělal viditelný krok k přeměně šumavských lesů v divoký prales, kam už teď je z různých důvodů zakázán lidem vstup a kůrovec může zvětšit plochu, na které budou moci naši potomci sledovat sílu tvořivé přírody bez zásahu člověka. Osobně jsem nadále přesvědčen, a nejsem sám, že odpovědnost za dnešek a zítřek vede k jedinému závěru: zacházet s kalamitou jako s kalamitou a všemi lidskými silami odstranit neprodleně a nejspolehlivěji všechny její následky ve prospěch člověka i přírody.

RNDr. Jan Zahradník, hejtman Jihočeského kraje